

Република Србија је чланица ОЕБС од 10. новембра 2000. године, а 27. новембра 2000. године, на састанку Министарског савета ОЕБС у Бечу, потписивањем основних докумената ОЕБС ([Завршни акт из Хелсинкија](#) , [Париска повеља](#) , [Истанбулски документ](#)) прихватила је све норме, стандарде и обавезе које из тих докумената произилазе.

Република Србија има Сталну мисију при ОЕБС у Бечу (www.osce-vienna.mfa.gov.rs) и активно учествује у активностима Организације у све три димензије – војно-политичкој, економско-еколошкој и људској, као и у раду Парламентарне скупштине ОЕБС.

[Србија је у 2015. години председавала Организацији за европску безбедност и сарадњу](#) . Преузела је председавање од Швајцарске, а предала га Немачкој 2016. године.

Председавање Србије ОЕБС-у је био изузетно сложен задатак у савременим међународним околностима, где ОЕБС има посебну улогу у решавању украјинске кризе.

Наше председавање је од стране свих 57 држава учесница и 11 партнера оцењено као успешно. Изузетна прилика да председавамо међународном организацијом допринела је побољшању положаја и повећању угледа наше земље на међународном плану.

Председавање је окончано Министарским саветом у Београду, одржаним у „Арени“ 3. и 4. децембра 2015. године. Министарски савет ОЕБС је отворио председник Владе Александар Вучић, а на њему су учествовале 44 делегације на министарском нивоу. Усвојено је шест одлука: Декларација о јачању напора ОЕБС у борби против тероризма у светлу недавних терористичких напада; Декларација о спречавању и борби против насилног екстремизма и радикализације које воде у тероризам; Декларација о активностима ОЕБС које су подршка глобалним напорима у борби против дрога у свету; Декларација о младима и безбедности; Министарска изјава о преговорима о процесу решавања питања Придњестровља у формату „5 + 2“ и Одлука о одржавању наредног МС ОЕБС у Хамбургу, 8. и 9. децембра 2016. године.

Србија, као земља на путу приступања ЕУ, посвећена је сарадњи са ОЕБС–ом, посебно када је реч о процесу реформи и постизања високих демократских стандарда, помирењу у региону и решавању других питања. Она то чини кроз партнерски однос и успешну сарадњу, у првом реду, са две мисије ОЕБС на својој територији - Мисијом ОЕБС у Србији и Мисијом ОЕБС на Косову, али и са другим мисијама у региону.

Мисија ОЕБС у Србији (ОМИС) успостављена је 11. јануара 2001. године. Активности Мисије остварују кроз се партнерски однос са државним органима Републике Србије и усредсређене су на четири програмске области: 1) владавина права и људска права; 2) реформа полиције; 3) демократизација; 4) развој медија. Мисија је ангажована на пружању савета у изради и примени закона, стратегија реформи и акционих планова, подржавању јачања демократских институција, подстицању дијалога на националном и регионалном нивоу у вези са избеглицама и расељеним лицима, те пружању подршке развоју регионалне сарадње и помирења. Мисија ОЕБС у Србији остварује блиску сарадњу са независним институцијама и невладиним сектором у земљи.

Мисија ОЕБС на Косову (ОМИК) успостављена је 1. јула 1999. године као III стуб међународног присуства на КиМ успостављеног резолуцијом СБ УН 1244. Ова мисија, на статусно неутралан начин и кроз сарадњу са другим међународним организацијама и институцијама, доприноси развоју мултиетничког демократског друштва и има за циљ поштовања људских права, изградњу институција и промоцију демократије. Мисија своје активности спроводи кроз три главна програма: 1. Програм људских права и заједница; 2. Програм демократизације; и 3. Програм јавне безбедности. Представља другу по величини мисију ОЕБС на терену.